కథానిక.

"చింతకు చిగురు - పిల్లకు పొగరు"

శ్రీ కవికొండల వెంకట్రావు

"చింతపిక్కలాడినాను;
చింతచిగురు కోసినాను!
అంతులేని యీ జగ
త్తంత తెలుసుకున్నాను"

అయితే నే నాడిన పిక్కలే మొక్కలై యిక్కడిలా చిగిర్చాయా? చెప్పగల్గుదేమో ఆ బామ్మర్ల చిన్నోడు—"ఏమండో మిమ్మల్నే! ఇలా చూడరేం? నే నాడిన పిక్కలే ఎలా మొక్కలై చిగిరించాయో!" అని తాను కోసిన చింతచిగురు తట్ట వంచి చూపెట్టింది, హరిజన తరుణి యొక్కర్తు, హైరోడ్డు పొడుగూ రెండేం పులావరుసగా పెరిగిన పెద్దపెద్ద చింతచెట్ల క్రింద నిలుచుండి. ఆ చింతచెట్లు ఆమెకు "గార్డ్ ఆఫ్ ఆనర్" ఇర్చినట్టు ఆర్చితేలి, కొమ్మల చంకల కంటా చిగురు మయమై అమందానందాన్ని చేకూరుస్తూ వున్నాయి.

లేకలేక, ఆ క్రితం రాత్రి కురిసిన వేసంగి వానకు, తెల్లారే, ఆ చెట్లు ఆ చిగురుతో ఏలా కనబడుతున్నాయి! ఇంకా నింగి నిను డాడుతూ వున్న నల్ల మబ్బుక్రింద ఏలా కనబడాలో అలా కనబడుతున్నాయి, చల్లగా, వల్లమాల్ని రుచి అంతా తమ సొమ్మైగా, ఇల్లలికి ముగ్గెట్టినంత ముచ్చటగా, ముద్దుగా, కనబడుతున్నాయి! కాలంతో పాటు దేశం కూడా నిర్దేశిస్తే ఏనాడైనా కనుగొంటూ డో పొంకుడు కాకపోతే వో పొంకుడైనా; రాజమహేంద్రానికి ధవళేశ్వరానికి సరిగ్గా మధ్యన, ఇటో పది అటో పది వున్నాయిలేండి చిరంతనపు చింతలు, కరువు తీఱ ఏయేటి కాయేడు చిగురు పట్టి.

"చింతకు చిగురు
అంచుకు తొగరు
గొల్లకు తగరు
పిల్లకు పొగరు"

ఉండాలి అని అనకేస్తాయి తప్పకుండా అవి!

"అంచుకు తొగరు" అంటే జ్ఞాపకం వచ్చినది, అక్కన్నే వుంది, ఆ చింతచెట్ల వరుసలో, ధవళేశ్వరం వెంపు ఆఖరు చింతచెట్టు కావల, ఈ వైపునుంచి వెడుతూ వుంటే హైరోడ్డు కుడితట్టు; సరిగ్గా ఆనిందో లేదో పొరకుల చూపు,—ఒక తురాయిచెట్టు!

"చెట్టంత పువ్వు!
పుళ్వంత ఎఱుపు!"

అన్నట్టు నెడామడా విరగబూసి, వెత్తైన దానిలా కనిపిస్తూ, బట్టలను బెదరించే తీరున వొంగి వూగుతూవుంది, పిల్లగాలికి రవ్వపులును అందుకుంటూన్న మాదిరిగా, చింతను తొపుతూ, తప్పించుకుంటూ!

తరుణి పలకరించిన బ్రాహ్మణ కుమారుడు, అపరవిప్రప్రవరాఖ్యునిలా, అందుకుంటూ వున్నాడు తురాయి పువ్వు, పువ్వుపువ్వు చెట్టు నుండగానే, రొబ్బపాళంగా త్రుంచుదామనో ఏమో వాని యూహ. విరిగి అతగాడి చేతిలో కొచ్చింది, ఒక్కరేకా కూడా నేల పడకుండా, అంతరొబ్బా, అంత పువ్వుతో టేని!

హరిజన తరుణి కన్నెఱ్ఱగా ఆ పూరెమ్మ కేసి చూస్తూ—"నా కందలేదండీ యీదాకా ఎంత తంటాలుపడ్డా, ఆ తురాయిపువ్వు మీ రిట్టే అందుకున్నారు! మీ బామ్మర్ల నోట మంత్రం నిజంగావుంది కామోసు" అని కూకేసినంతగట్టిగా నిర్వచించింది.

బ్రాహ్మణ వర్చస్వి మాటాడకూరుకోవచ్చునా? ఊరుకోలేదు. ఊరుకోక ఏమన్నాడు?—"నీకు చిగురెల్లా అందిందో నా కిదె అల్లాగే అందింది, మతి కొంచెం ఎగిరితే ఈ కాలంలో అందటిదీ ఒకటే మంత్రం, కైంకర్యమంత్రం!" అన్నాడు.

హరిజన తరుణి అంది "అంటే, అప్పుడే నే కోసిన చింత చిగురుమీద తంవరి కన్ను పడిందన్న మాటే!" అని కళ్లెగరేసింది.

యువకుడు "ఏం? అమ్మతావా?" అన్నాడు.

యువతి "నడిబజార్లో అమ్మతాం గాని చెట్టుక్రింద, అందులోను ఏ చెట్టునుండి కోసామో ఆ చెట్టుక్రింద అమ్మం దొరగారూ!" అని అంది. "తంవకు కావలిస్తే ఉత్తినే తీసికోండి!" అంది, నిజవృత్తి మెఱసేలా!

యువకుడున్నూ తనచేత పూరెమ్మ అలా వుంచుకునే ఆ జవ్వని కడకు చన్నవాడై "ఎంతుం దేంటి?" అంటూ తట్టలోకి తొంగిచూచాడు. ఆమె తట్ట వంచుతూ రెండు గుప్పిళ్ల కుంటుంది. సొద్దులేదు అని అనుకోకండి. మేలింలాంటి సిగురు! ఏలా పట్టుకెడతారు?" అంటూ తన కుడిచేతను బులబుల్లాగ్గా ఆ కూర నొల్లమూ పైకెత్తి చూపించింది. చూపిస్తూ ఆ విప్రవటుణ్ణి,—వానిని వటునిగా భావించమని మనవి—నఖశిఖ పర్యంతం పరీక్షగా పరకాయిస్తూంది.

తెల్లటి ఖద్దరు లాల్చీ, పక్కజేబు గలదాన్ని, తొడిగా డతగాడు. నెత్తిమీద అంతకంటె తెల్లటి గాంధీటోపీ పెట్టాడు. ఎడంబుజంమీద చాకలిపెట్టిన మడతకండువా వేసికొన్నాడు. పంచి కూడా అందుకు పరిసమానంగా కుచ్చెళ్లు పోసి మిక్కిలి పరిశుభ్రంగా ఏకపుకలపని పొలలా వున్నాడు.

ఆవేషం ఆ నీటూ చూస్తూ హరిజనాంగన పరిపరివిధాల యోజింపదొడంగింది—అడిగిందికూడాను, "పంచి పట్టరాదండీ! కండువా పరవకూడదండీ! టోపీలో వేసుకుంటే తప్పా? జేబులో వేసెయ్యమంటారా? తంవరి చేతుల్లో పువ్వు లున్నాయి కందా, మరెల్లా పట్టుకెడతారు?" అని ప్రశ్నమీద ప్రశ్నగా.

దేనికీ జవాబుచెప్పకుండా బ్రాహ్మణ చిన్నవాడు ఆ ఆడది ఖాళీచేసిన తట్టలోకి తన చేత నున్న పూరెమ్మనంతనూ అలా విసరి, తన దోసిలి పట్టి, దోసిట్లోకి ఎత్తి పడెయ్యి అన్నట్టు 'పడెయ్యి' అని అభినయించాడు.

హరిజన స్త్రీ "తమ కింకా 'అస్పృశ్యత' రోగం పోలేదటండీ! అలాగే కానీయండి" అని ఎత్తి పడేస్తూ—అతగాడు దోసిట్లోని చిగురు జేబులోకి కళ్ళు వంచుకుంటూ కుక్కుకుంటూ వుంటే, తాను, అనగా ఆ తరుణి, ఆ తురాయి పూరొబ్బ పూరొబ్బా, కొప్పులో కుక్కుకుంటూ, వట్టి తట్ట చంకనెట్టుకు చక్కాపోసాగింది. ఇతగాడు తలెత్తి కనుగొని, తిరిగి పూరెమ్మ తట్టలోంచి తాను తీసికొందాం అని అనుకునే సరికి ఎవరికీ అందనంత దూరంలో కొప్పు కాపరుస్తూ కొప్పులో పువ్వు నప్పిస్తూ, ఎదర అంకవేసే కోడెదూడ నవ్వుడే తన చిరునవ్వుతో కవ్విస్తూ వుంది!

"ఆడమనిషిముందు పంచి పైకి ఎగ్గట్టడం మంచి పని కాదు, అని నే నాలోచించి దోసిలి పడితే, ఎంత తొందఱగా నా చేతిలో చిగురడేసి చెదిరిపోయింది చెప్పరాని చిన్నది!" అని విస్తుపోసాగాడు, విప్రుడగు గాక విటుడగు గాక! ఆ మగవాడు!—టోపీ పట్టే గొడవ అతగాని తలపున కసలు రానే లేదో ఏమో!

ఏమైతేం, మోసపోయినా ననుకున్నాడు అయ్యోవకశిఖామణి. "బలే కిల్లాడీగా వల్లో వేసుకు, తన కాక్కవలసిన పువ్వులు తల్లో పెట్టుకు మరీ చక్కాపోతూవుందే జవ్వని" అని డిల్లపోయి చూస్తూ "కండువాలో వేసికొందామంటే ఇది రెండు జేనెలకంటె వెడల్పు లేనిది" అని బుజంమీదనుండి జారిపోతూవున్నదాన్ని సరిచేసుకుంటూ ఆమె వెనకాలే వెల్లడి పల్లంలోకి నాలుగ్గజాలు నాలుగడుగులుగా వడిచాడు.

అంతలో, పైని ఆదాకా బిగపట్టకూర్చున్న మేఘం పగిలినట్టుగా మెఱసి, ఉఱిమి బడబడా కురియసాగింది. హరిజనస్త్రీ తడిసిపోయింది. అధరామరుడున్నూ తడిసిపోయాడు. చెంతనున్న ఒక పాకలోకి ఇతగాడు చేరుకున్నాడు. వాడి వెంబడినే ఆమె కూడా ఆ పాకలోకే వణుకుతూ ప్రవేశించింది.

"ఇది మీ యిల్లా?" అన్నాడు ఆమె తల్లో పూలు, వానకు తడిసి, సొంపు రెట్టింపుగా, కాపరస్తూవుంటే కనుగొంటూ ఆ పురుషుడు. ఆమె "కాదుండి! ఇది మా గొడ్లపాకండి. ఇందులోనే ఒకమూల మాం వండుకోడం, వుండడం అన్నీని! మీరు తేమెక్కిపోయినట్టున్నారు" అని అదో విశ్వజనీనప్రేమావసర ప్రశ్నగా అడిగింది, తను తడవనట్టు. "నేనే అన్నమాటేం. నీవుమాత్రం తడిసిపోలే?" అని అడిగాడు బ్రాహ్మణుడు. "తడిసినకొద్దీ మేం శుభ్ర పడతాం! చెమటా గట్రా కడిగి వేయబడి! పడపలాజిగి తేరతాం. తమరు నెయ్యి వొణ్ణం వొంటబట్టిన మా రాజులు, భరించలేరు ఇంతటి హోరుగాలి, జోరువాన; మమ్మల్ని తాకనూలేరు. తలపనూలేరు" అంది.

ఆమె యీమాను వింటూ అతగాడు ఒక లిప్త తలపోశాడు, ఆమె నుదుటిని గన్న యుదయపు చెమ్మట, ఆమె నోటను విన్న "అస్పృశ్యత" పదనూతనోచ్చారణ,' అస్పృశ్యత'.

వెంటనే అతని హృదయంలో వినూతన వికాస మేం కలిగిందో—"అదివఱకు మనం ఏలా వున్నా ఈ వాన మనకు ఇద్దఱకూ పరిశుభ్రస్నానాన్ని ఒడగూర్చింది. అజ్ఞానాన్ని తొలగించింది. నీవు నిజంగా ఈ భారతదేశానికి చక్రవర్తినివి కాదగ్గ కాంతవు. ఇవే నీకు నా జోహారులు!" అని తన టోపీ తీసి ఆమె ముందు మోకరిల్లాడు.

ఆమె అతగాడి బట్టతల పరికిస్తూ—పెద్ద నవ్వు నవ్వి "ఇందుచేతనా టోపీ పెట్టారు కాదు, చిగురుకోసం ఇందాకా? దానికేం లేండి కాసి" అని, తన సవరపు కొప్పి కనబడకుండా కొప్పులోని పూల్తో కప్పెట్టుకొంటూ, "వినకటికి గాంధిగారూ, చచ్చి సొర్గాన్ని వున్నారు!, ఇల్లాగే అన్నారు! మాకు మీ రాచకీయ రంధులేమీ తెలియవు.

"పూచిన చెట్టూ
పొడ వెంతో
కాచిన చెట్టూ
వల మెంతో
కొలిచే దానిని
నే నండోయి!"

అని పాడుతూ.. ....

"కూడూ గుడ్డా కలికుంటే
కులముగద్ద లేకుంటేం?"

అని ఆడిపోయింది!

భూసురవరుడు "ఓ. కె. ఐడియా!" అని ఆమె నభినందించాడు.

వాన వెలిసింది. కథ కంచె మేస్తూవుంది. కథలోని పాత్ర లిరువురూ పాతకుల దారి కాస్తూ వున్నారు!

నారసింహలేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిశ్శక్తి, నపుంసకత్వము, శుక్లనష్టమును హరించి బలమును కాంతిని వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు॥ డబ్బి రు. 3-4-0 పోస్టేజి 10 అ.

పి. సి. ఏ. & కంపెని. పెరిదేపి—నెల్లూరు జిల్లా

బ్రాంచి: 7 సీనువెంకట్రామయ్య వీధి, మద్రాసు.

ఒకటిన్నర పెద్ద చెంచాడు బియ్యమును, అర పెద్ద చెంచాడు మినపప్పును 6 గంటలసేపు నానవేసి వాటిని వేరువేరుగ బాగా రుబ్బండి తరువాత ఈ రెండింటిని కలిపి రుచికి ఉప్పును జేర్చండి ఈ మిశ్రమమును 12 గంటలసేపు అట్లేనుంచండి తరువాత దీనికి నీటిని కలిపి, అంతయు ఏకరీతిగా చిక్కగానగుటకు పది నిమిషములదాకా కలుపండి వేడిగానున్న పెనముమీద డాల్డాను పూసి ఒక పెద్ద చంచాడు మిశ్రమమునుపోసి చంచాయొక్క వెనుకభాగముతో దానిని చపాతివలె వేయండి. దీనిమీద కొద్దిగా డాల్డాను పోసి, అది కాలినప్పుడు రెండవవైపును కాల్చేటందుకు దానిని తిరుగవేయండి తరువాత దానిని నలగగొట్టబడినటువంటియు, మసాలాసామానులతో గూడినటువంటియునైన బంగాళా దుంపలతో నింపి మడతబెట్టండి. దోశలను వేడిగా తినండి.

పచ్చి ఆహారములు వండిన ఆహారములకంటె మేలైనవా?

ఉచిత సలహాకొరకు ఇవ్వాళో — రేపో ఏరోజైనను వ్రాయండి:

ది డాల్డా అడ్వైసరీ సర్వీస్

పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు 353, బొంబాయి 1

HVM 78 172 TL